

Gunnar Johan Skarsjø

Fredag 4. januar 1985

Før talen

Solosang

Nils Larsen: Hymne

Unisont

Leid, milde ljøs, igjennom skoddeim,
Leid du meg fram!
Eg gjeng i myrke natt langt frå min heim,
Leid du meg fram!
Før du min fot; eg treng ei sjå min veg
So langt og vidt — eitt steg er nok åt meg.

Du veit det vel, eg bad ei alltid so:
Leid du meg fram!
Eg vilde velja sjølv min veg, men no
Leid du meg fram!
Eg vilde leva vilt, var stolt og strid
Og stor i mod — å gløym den dårskaps tid!

Di makt hev signa meg, då veit eg visst
Du leider enn
I myr og fjell og heid, og so til sist
Ein morgon renn,
Då til meg smiler engleåsyn blid,
Som eg hev elska fyrr, men mist ei tid.

Efter talen

Unisont

Deilig er jorden, prektig er Guds himmel,
Skjønn er sjelenes pilgrimsgang!
Gjennem de fagre riker på jorden
Går vi til paradiset med sang.

Tider skal komme, tider skal henrulle,
Slekt skal følge slekters gang,
Aldri forstummer tonen fra himlen
I sjelens glade pilgrimssang!

Englene sang den først for markens hyrder
Skjønt fra sjel til sjel det lød:
Fred over jorden, menneske, fryd deg,
Oss er en evig Frelser født!

Solosang

W. H. Monk: O bli hos mig

Ved graven

Så ta da mine hender og før mig frem
Inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, enn ei et fjed;
Hvor du mig fører ene, jeg følger med.

La intet mer oss skille, ta helt mig hen,
Og gjør mig ganske stille, o sjelevenn!
Ved dine føtter ene, er barnet trygt,
På dig, på dig alene min tro er bygt.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
Min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før mig frem
Inntil jeg salig ender i himlens hjem!

*Vi vil gjerne få takke for fremmøte og for all
vennlig deltagelse.*

Familien
